

Пісенька

Валентин Бичко

У хаті, що, як писанка,
Ясніє край села,
Живе дівчатко-пісенька,
Школярочка мала.

... І квіточка розтулиться,
Й сопілка десь загра,
Коли вона на вулицю
Виходить із двора.

Така на ній білісінька
Сорочечка нова...
Іде дівчатко-пісенька,
І все у ній співа:

І ніжки, наче дзвоники,
Лиш бренькають в траві.
Підспівують їм коники —
Музики лугові.

І руки аж висвистують
В повітрі — ой меткі!
Їм вторять над срібlistою
Над гречкою бджілки.

А як заллється піснею —
Із голосу її
В саду порою пізньою
Співають солов'ї.

Таке ж трудешне вродиться!
Чи в класі, чи в жнива
Усе у неї робиться —
Аж грає, аж співа...

От сяде шить під сливою
В садочку у тіні:

Що іволга виспівує —
Оте й на полотні...

А на рукавах вишивка —
Весняних квітів хор.
І до вона їх вишука
Ті квіти на узор!..

Ще ж в неї діла — світе мій!
Не рання вже пора.
Он треба посуд мити їй,
Зібралось — гора!

Води черпнула мискою
І — день-ділінь-делень.
Ого вже як виблискує!..
А ще великий день!

Йде з подружками Пісенька
Збирати колоски.
Важкі вони — чистісінько
Намистечка разки.

Торкни лиш колос колосом,
І враз з кінця в кінець
Лунким, дзвінчастим голосом
Озветься вітерець...

Лиш тільки пройде Пісенька —
Ні колосу ніде...
А сонце іще високо...
А подружки! Ви де?

... Прийшла і осінь. Дівчина
Вже ходить в другий клас.
Усе у неї вивчено,
Що задано — якраз!

Учитель кличе Пісеньку
До дошки, і вона
Біжить, гойднувши кісоньку,

Рухлива і ставна.

Лиш стрічечку-зав'язочку
Торкне — чи не спада? —
Й задачу, наче казочку
Якусь, розповіла.

Розказує, розказує,
А потім тільки раз —
Як вузлик той розв'язує,
Аж примовкає клас.

... У хаті, що, як писанка,
Ясніє край села.
Живе дівчатко-пісенька,
Школярочка мала.

Усе у неї робиться —
Аж грає, аж співа...
У праці пісня родиться —
Це правильні слова!